

Υπόθεση C-245/95 P

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά NTN Corporation και Koyo Seiko Co. Ltd

«Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ —
Ένσφαιροι τριβείς καταγωγής Ιαπωνίας»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Lèger της 16ης Σεπτεμβρίου 1997 I-403
Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 1998 I-426

Περίληψη της απόφασεως

- 1. Διαδικασία — Προθεσμίες — Παρέκταση προθεσμιών λόγω αποστάσεως — Εφαρμογή στα κοινοτικά όργανα — Τόπος διαμονής που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως
(Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, παράρτημα II, άρθρο 1)*
 - 2. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως — Έναρξη νέας έρευνας — Προϋποθέσεις — Επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη ντάμπινγκ και της εντεύθεν ζημίας
(Κανονισμός 2423/88 του Συμβουλίου, άρθρα 4, 7, 14 και 15)*
1. Η Επιτροπή, της οποίας η έδρα κείται στις Βρυξέλλες, τυγχάνει, για την άσκηση αναιρέσεως, της παρεκτάσεως των προθεσμιών λόγω αποστάσεως κατά δύο ημέρες που προβλέπεται στο άρθρο 1 της απόφασεως του Δικαστηρίου περί

παρεκτάσεως των προθεσμιών λόγω αποστάσεως, που αποτελεί το παράρτημα II του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, παρά το ότι έχει ήδη ορίσει το Λουξεμβούργο ως τόπο επιδόσεων, για τους σκοπούς της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή λαμβάνει υπόψη τον τόπο της συνήθους διαμονής του οικείου διαδίκου, αποκλεισμένου του τόπου τον οποίο ο διάδικος αυτός έχει ορίσει ως τόπο επιδόσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 44, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ή 38, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Περαιτέρω, η αναιρετική διαδικασία αποτελεί διαδικασία χωριστή από την ενώπιον του Πρωτοδικείου προηγηθείσα διαδικασία, οπότε ο ορισμός του τόπου επιδόσεων για τους σκοπούς της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας δεν παράγει αποτελέσματα σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως.

2. Η έναρξη έρευνας, υπό την έννοια του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 2423/88, είτε πρόκειται για κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ είτε πρόκειται για επανεξέταση κανονισμού επιβάλλοντος δασμούς αντιντάμπινγκ, εξαρτάται πάντοτε από την ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και της εντεύθεν ζημίας.

Συναφώς, όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας επανεξετάσεως κινηθείσας βάσει των άρθρων 14 και 15 του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα πρέπει να εκτιμήσουν αν η λήξη της ισχύος ενός προηγουμένως επιβληθέντος μέτρου αντιντάμπινγκ μπορεί να οδηγήσει εκ νέου σε ζημία ή σε απειλή ζημίας, η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού.